

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3783

гр. София, 27.05.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **5091** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ постъпила жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], район П., кв. К., северна промишлена зона, [улица] срещу Разпореждане № Р-12-155 от 28.04.2021 г. на Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл.7, ал.1, т.8, чл.8, ал.2, т.3 и ал.5, чл.12 и чл.23 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) на ПИК-КО“ АД са определени нива на запаси за извънредни ситуации на котелни горива в размер на 5,496 тона, които следва да вложи, съхранява и обновява в периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г.

С жалбата се иска да бъде спряно незабавно и да бъде отменено като незаконосъобразно допуснатото предварително изпълнение на оспореното разпореждане.

Ответникът – Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ оспорва искането за спиране на предварителното изпълнение с мотиви, изложени в придружителното писмо за изпращането на преписката до АССГ.

Съдът, като прецени направеното от оспорващото дружество особено искане за спиране, приема следното:

Независимо, че оспореният акт съдържа разпореждане по чл.60, ал.1 АПК, съдът приема, че се касае за допуснати по силата за закона предварително изпълнение. Това е така, тъй като разпореждането е издадено на основание чл.8, ал.2, т.3 от ЗЗНН, а според чл.8, ал.3 ЗЗНН жалбата срещу акт по ал. 2, т. 3 не спира изпълнението му. Визираното законова уредба не може да бъде изменена с посочване в оспореното разпореждане за допускане на предварително изпълнение по чл.60, ал.1 АПК. Предвид това съдът приема, че разпореждането на органа по чл.60, ал.1 АПК е

лишено от правно действие, тъй като оспореният акт подлежи на предварително изпълнение по силата на закона-чл.8, ал.3, изр.2-ро ЗЗНН. В този смисъл дружеството няма правен интерес от разглеждането на жалбата му по чл.60, ал.5 АПК, тъй като резултатът от оспорването на разпореждането на органа по чл.60, ал.1 АПК не би могъл да породи за него благоприятен ефект - актът ще подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, както съдът вече посочи. Отделно от това жалбата по чл.60, ал.5 АПК е просрочена - актът е бил съобщен на жалбоподателя на 07.05.21 г., а жалбата е подадена на 17.05.21 г., т.е. след изтичането на преклузивния 3-дневен срок по чл.60, ал.5 АПК.

По тези съображения, жалбата по чл.60, ал.5 АПК следва да се остави без разглеждане.

Разгледано по реда на чл.166 АПК искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспореното разпореждане е допустимо. Същото е направено от адресата на оспорения акт, за който е налице правен интерес от оспорването му. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.166, ал.2, вр.ал.4 АПК - образувано дело по жалбата срещу акта - Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №Р-12-155/28.04.2021 г., както и годен предмет на искането - допуснато по силата на закона предварително изпълнение. Съгласно чл.8, ал.3, изр.2-ро ЗЗНН, жалбата срещу акт по ал. 2, т. 3, какъвто е процесният, не спира изпълнението му. В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата /чл.166, ал.1 от АПК/, приложимата разпоредба на чл.8, ал.3, изр.2-ро от специално приложимия закон - ЗЗНН предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесния акт, освен ако съдът разпорежи друго - аргумент от чл.166, ал.4 АПК.

Разгледано по същество, искането за спиране на предварителното изпълнение на Разпореждане № Р-12-155 от 28.04.2021 г. е неоснователно по следните съображения: С разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК е регламентирана възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, при спазване на ал. 2 на същата разпоредба. Тоест, за да може съдът да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, следва жалбоподателят да представи доказателства за засягане на свой интерес, който да е равен по степен на значимост, на посочения в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК.

Специалният закон не предвижда изрично при наличие на какви предпоставки може да бъде спряно предварителното изпълнение, допуснато в отклонение от общото правило на чл.166, ал.1 АПК за суспензивен ефект на жалбата. Ето защо следва да се приеме, че по аналогия следва да се приложи общата норма на чл.60 АПК, като се презюмира, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на съответния административен акт, то е налице поне една от предвидените в чл.60 АПК предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение съдът следва да установи, че е налице основание със същата степен на значимост на презюмирания от закона обществен интерес, и чиято закрила да е със същия или по-висок интензитет, т. е., допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда наличието на

обстоятелства, обосноваващи необходимостта от спирането изпълнението на оспорения акт. Оспорващият следва да обоснове наличието на такава вероятност, като изложи твърдения, подкрепени с доказателства, за факти и обстоятелства относно вида, характера и размера на вредите, които биха му били причинени в резултат на допуснатото предварително изпълнение. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалвания пред съда акт е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

В случая, жалбоподателят не посочва в жалбата си какви значителни и непоправими вреди би претърпял от допуснатото предварително изпълнение на акта, нито е ангажирал относими доказателства към искането си по чл.166, ал.2 АПК. Твърденията в оспорването касаят материалната законосъобразност на разпореждането, която не е предмет на производството по чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК.

При липсата на данни и доказателства, че оспореният акт ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда и при съобразяване на значимостта на регулираните обществени отношения, съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение за неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], [населено място] в частта, в която се иска отмяна на разпореждането, инкорпорирано в Разпореждане № Р-12-155 от 28.04.2021 г. на Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл.60, ал.1 АПК е допуснато предварително изпълнение на оспорения акт.

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], [населено място] за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №Р-12-155/28.04.2021 г., издадено от Заместник-председателя на ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК на страните да се изпрати препис от настоящото определение.

СЪДИЯ: